

TÜRKİYE
24. ULUSLARARASI KÖMÜR KONGRESİ VE SERGİSİ
SONUÇ BİLDİRGESİ
23-24-25 Eylül 2026 – ZONGULDAK

TMMOB Maden Mühendisleri Odası Zonguldak Şubesi tarafından düzenlenen Türkiye 24. Uluslararası Kömür Kongresi ve Sergisi, 23-24-25 Eylül 2026 tarihlerinde Zonguldak'ta gerçekleştirilmiştir.

1978 yılında ulusal ölçekte başlayan ve sonraki yıllarda uluslararası bir nitelik kazanan Kömür Kongreleri, yaklaşık yarım asırdır kömür madenciliğinin bilimsel, teknolojik, ekonomik, sosyal ve çevresel boyutlarının tartışıldığı önemli bir bilgi ve deneyim paylaşım platformu olma özelliğini sürdürmektedir.

Bu yıl gerçekleştirilen 24. Kongreye, 14'ü yabancı olmak üzere toplam 415 delege kayıtlı olarak katılmıştır. Kongre kapsamında düzenlenen “**Maden Makinaları ve Donanımı Sergisi**”nde ise kamu ve özel sektörden **27 kuruluş**, geliştirdikleri ürün, yeni teknoloji ve hizmetleri sektör temsilcilerinin bilgisine sunmuştur.

Kongrede yerli ve yabancı araştırmacılar tarafından hazırlanan 46 bildiri sunulmuş, bunların 6'sı çağrılı bildiri olarak gerçekleştirilmiştir. Bunun yanında kömür madenciliğinin geçmişi, bugünü ve geleceğine ilişkin 3 panel düzenlenmiştir.

Kongrenin ana teması olan “**Kömürün Geleceği**”, enerji dönüşümü, küresel iklim politikaları, enerji arz güvenliği, teknolojik gelişmeler, işçi sağlığı ve iş güvenliği, madencilik politikaları, çevre, istihdam ve kömür madenciliğinin toplumsal boyutları ile birlikte ele alınmıştır.

Kongremiz, dünyada enerji arz güvenliğinin ve jeopolitik dengelerin yeniden şekillendiği kritik bir dönemde; ülkemizde ise ekonomik krizin derinleştiği, madencilik sektöründe kamusal yararın geri plana itildiği ve piyasacı politikaların yarattığı sorunların giderek ağırlaştığı bir süreçte toplanmaktadır. Zonguldak Taşkömürü Havzası, Soma, Trakya, Eskişehir-Alpu ve Afşin-Elbistan gibi madencilik faaliyetlerinin yoğunlaştığı havzalarda yaşanan sorunlar; madencilik politikalarının planlama, üretim, istihdam, iş sağlığı ve güvenliği ile çevrenin korunması boyutlarıyla bir bütün olarak ele alınması gerektiğini bir kez daha ortaya koymaktadır. Enerji arz güvenliğinin sağlanması, yalnızca üretim miktarını artırmakla değil; ülkenin doğal kaynaklarının kamu yararı doğrultusunda değerlendirilmesi, bilimsel ve teknik esaslara dayalı planlı madencilik politikalarının uygulanması ve maden emekçilerinin yaşam hakkını esas alan güvenli çalışma koşullarının oluşturulmasıyla mümkündür.

Üç gün süren oturumlarda kömür madenciliğinin teknik boyutu kadar; ekonomik, toplumsal ve kamusal sorumlulukları da masaya yatırılmıştır.

Kongre boyunca sunulan bildiriler, yapılan tartışmalar ve panellerde ortaya konulan görüşler doğrultusunda aşağıdaki hususların kamuoyu ile paylaşılması uygun görülmüştür.

1. KÖMÜRÜN AKADEMİK HAFIZASI

Kongre kapsamında gerçekleştirilen “**Kömürün Akademik Hafızası**” panelinde, ülkemizde kömür madenciliği alanında yıllar içerisinde oluşan bilimsel ve mesleki birikimin önemi bir kez daha ortaya konulmuştur.

Zonguldak başta olmak üzere Türkiye'nin kömür havzalarında oluşan akademik ve teknik bilgi birikimi yalnızca geçmişin bir mirası değil, geleceğin madencilik politikaları için önemli bir kaynaktır.

Geçmişten günümüze yetişen mühendislerin, akademisyenlerin, araştırmacıların ve maden emekçilerinin bilgi ve deneyimlerinin kayıt altına alınması, yeni kuşaklara aktarılması ve bilimsel çalışmalarla geleceğe taşınması gerekmektedir. Bu kapsamda kömür madenciliğinin bilimsel, teknik ve mesleki hafızasının korunmasına yönelik çalışmaların desteklenmesi önem taşımaktadır.

2. KÖMÜRÜN GELECEĞİ VE ENERJİ ARZ GÜVENLİĞİ

Kongrede gerçekleştirilen “**Kömürün Sonu mu? Küresel İklim Politikaları ve Türkiye’nin Enerji Arz Güvenliği**” başlıklı panelde; kömürün, ülkemizin sahip olduğu yerli kaynak potansiyeli, üretilebilirliği ve enerji arz güvenliğine katkısı nedeniyle stratejik önem taşıdığı; Türkiye’nin petrol ve doğal gazda yüksek oranda dışa bağımlı olduğu dikkate alındığında, kömür politikalarının yalnızca kısa vadeli üretim hedefleriyle değil, uzun vadeli enerji arz güvenliği ve yerli kaynakların değerlendirilmesi perspektifiyle ele alınması gerektiği ve önemini koruduğu vurgulanmıştır.

Dünyada enerji politikaları önemli bir dönüşüm sürecinden geçmektedir. İklim değişikliğiyle mücadele kapsamında karbon emisyonlarının azaltılması, yenilenebilir enerji kaynaklarının geliştirilmesi ve enerji sistemlerinin dönüştürülmesine yönelik politikalar giderek yaygınlaşmaktadır.

Bununla birlikte dünya enerji sisteminin mevcut yapısı, kömürün kısa ve orta vadede küresel enerji arzındaki önemini bütünüyle kaybetmediğini göstermektedir. Enerji arz güvenliği, jeopolitik gelişmeler, enerji fiyatlarındaki dalgalanmalar ve ülkelerin kendi doğal kaynaklarına erişim ihtiyacı, yerli enerji kaynaklarının stratejik önemini koruduğunu ortaya koymaktadır.

Ülkemiz açısından enerji arz güvenliği ile çevresel sorumluluk birbirinin alternatifi olarak görülmemeli; bilimsel ve teknolojik gelişmeler ışığında birlikte değerlendirilmelidir. Kömürün geleceğine ilişkin kararlar yalnızca enerji üretimi açısından değil; sanayi, istihdam, bölgesel kalkınma, dış ticaret, enerji arz güvenliği ve kömür havzalarında yaşayan toplumların geleceği açısından da değerlendirilmelidir.

3. MADEN FACIALARININ ANATOMİSİ

Kongrede gerçekleştirilen “**Maden Facialarının Anatomisi: Nedenler, Sektöre Etkileri ve Sosyal Travmalar**” panelinde, maden facialarının yalnızca teknik veya bireysel hatalarla açıklanamayacağı vurgulanmıştır.

Maden kazalarının nedenleri; teknik, teknolojik, örgütsel, ekonomik, yönetsel, mevzuata ilişkin ve denetim süreçleriyle birlikte ele alınmalıdır.

Her büyük kazadan sonra yalnızca sorumluların belirlenmesi değil, kazaya yol açan sistematik eksikliklerin ortaya çıkarılması ve tekrarını önleyecek yapısal tedbirlerin uygulanması gerekmektedir.

Maden faciaları yalnızca hayatını kaybeden çalışanların ailelerini değil, çalışma arkadaşlarını, maden havzalarını ve toplumun tamamını etkileyen sosyal travmalara neden olmaktadır.

Bu nedenle maden facialarının sosyal ve psikolojik etkileri de bilimsel araştırmaların konusu yapılmalı ve kazalardan etkilenen çalışanlar ile ailelerine yönelik uzun süreli destek mekanizmaları oluşturulmalıdır.

4. KÜRESEL İKLİM POLİTİKALARI VE TÜRKİYE

İklim değişikliğiyle mücadele, günümüzün en önemli küresel gündemlerinden biridir. Ancak enerji dönüşümüne ilişkin politikaların her ülkenin ekonomik, teknolojik, sosyal ve enerji arz güvenliği koşulları dikkate alınarak oluşturulması gerekmektedir.

Kömürden çıkış veya kömür kullanımının azaltılması yönündeki politikalar, yalnızca karbon emisyonları üzerinden değerlendirilmemelidir. Bu süreçte enerji arz güvenliği, elektrik üretiminin sürekliliği, sanayinin enerji ihtiyacı, çalışanların geleceği, kömür havzalarının ekonomik yapısı ve bölgesel kalkınma gibi unsurlar da dikkate alınmalıdır.

Türkiye'nin enerji dönüşümü sürecinde bilimsel verilere dayalı, öngörülebilir, uzun vadeli ve toplumsal uzlaşmayı gözetken politikalar geliştirilmelidir.

Bu nedenle “adil dönüşüm” kavramı yalnızca enerji üretim teknolojilerinin değiştirilmesi olarak değil, çalışanların, kömür havzalarının, yerel ekonomilerin ve toplumun bütün kesimlerinin geleceğini güvence altına alan kapsamlı bir süreç olarak ele alınmalıdır.

5. YERLİ KAYNAKLARIN DEĞERLENDİRİLMESİ

Ülkemizin enerji hammaddeleri bakımından dışa bağımlılığının azaltılması, enerji arz güvenliği açısından stratejik önem taşımaktadır.

Ülkemizin sahip olduğu kömür kaynakları bilimsel ve teknolojik yöntemlerle değerlendirilirken, düşük kalorili linyitlerin yalnızca geleneksel yakıt olarak değil; gazlaştırma, sıvılaştırma, ileri temiz kömür teknolojileri, karbon bazlı ürünler ve diğer katma değerli kullanım alanları açısından da değerlendirilmesi gerekmektedir.

Kömür kaynaklarının ekonomik değerinin artırılması için Ar-Ge çalışmalarına daha fazla kaynak ayrılmalı, üniversiteler, kamu kurumları ve özel sektör arasında etkin iş birlikleri geliştirilmelidir.

Özellikle yerli kömürlerin zenginleştirilmesi, yanma verimliliğinin artırılması, emisyonların azaltılması ve katma değerli ürünlere dönüştürülmesi konularındaki çalışmalar desteklenmelidir.

Diğer taraftan kömür atıklarının değerlendirilmesi sürecinde, bu atıklarda bulunması muhtemel nadir toprak elementlerinin belirlenmesi, karakterizasyonu ve ekonomik olarak geri kazanılmasına yönelik Ar-Ge projeleri geliştirilmelidir. Bu kapsamda, kömür atıklarının jeokimyasal analizlerinin gerçekleştirilmesi, nadir toprak elementlerinin dağılım ve zenginleşme potansiyellerinin ortaya konulması ve uygun fiziksel, kimyasal yöntemlerle geri kazanım süreçlerinin geliştirilmesi önem taşımaktadır.

6. MADENLERDE İŞÇİ SAĞLIĞI VE İŞ GÜVENLİĞİ

Kömür madenciliğinin geleceği tartışılırken en temel önceliğin insan hayatı olduğu unutulmamalıdır.

Türkiye, geçmişten günümüze çok sayıda büyük maden faciası yaşamış; Kozlu, Armutçuk, Soma, Ermenek, Amasra ve diğer maden facialarında çok sayıda maden emekçisini kaybetmiştir.

Bu ölümler kader olarak kabul edilmemeli; her bir maden faciasından bilimsel ve teknik dersler çıkarılmalıdır. Kongrede bir kez daha vurgulandığı üzere, “sıfır ölüm” hedefi, madencilik sektörünün temel çalışma ilkesi haline getirilmelidir.

İşçi sağlığı ve iş güvenliği mevzuatı, denetim sistemi, risk değerlendirme süreçleri, havalandırma, gaz izleme, tahkimat, yangın ve patlama riskleri, acil durum yönetimi ve kurtarma sistemleri sürekli olarak geliştirilmeli ve uygulanmalıdır. İşçi sağlığı ve iş güvenliği yalnızca mevzuatın yerine getirilmesi olarak görülmemeli; işletmelerde kalıcı bir iş güvenliği kültürü oluşturulmalıdır.

7. MADENCİLİK POLİTİKALARI VE KAMU İŞLETMECİLİĞİ

Madencilik uzun vadeli yatırım, bilgi birikimi, deneyim ve planlama gerektiren stratejik bir sektördür. Bu nedenle madencilik politikaları günlük kararlar ve kısa vadeli ekonomik yaklaşımlar üzerinden oluşturulmamalıdır.

Ülkemizin maden kaynaklarının kamu yararı doğrultusunda değerlendirilmesi, kaynakların etkin kullanılması ve gelecek kuşakların haklarının korunması temel ilke olmalıdır. Kamu madenciliğinin sahip olduğu teknik bilgi, deneyim, insan kaynağı ve kurumsal hafıza korunmalı ve geliştirilmelidir.

8. TÜRKİYE TAŞKÖMÜRÜ KURUMU VE ZONGULDAK HAVZASI

Zonguldak Havzası, Türkiye'nin taşkömürü madenciliği ve madencilik kültürü açısından özel bir yere sahiptir.

Türkiye Taşkömürü Kurumu'nun sahip olduğu bilgi birikimi, teknik altyapı ve yetişmiş insan kaynağı korunmalı; Kurumun üretim kapasitesinin geliştirilmesine yönelik uzun vadeli planlama yapılmalıdır.

TTK'nın üretim kapasitesinin artırılması; yalnızca kurumun ekonomik performansı açısından değil, enerji arz güvenliği, istihdam, bölgesel kalkınma ve Zonguldak'ın ekonomik ve sosyal geleceği açısından da değerlendirilmelidir. Zonguldak Havzası'nın bütünlüğünü koruyan, uzun vadeli üretim ve yatırım hedeflerini içeren bir havza planlaması yapılmalıdır. Kurumun ihtiyaç duyduğu nitelikli işgücü açığı giderilmeli; genç mühendislerin ve maden emekçilerinin sektöre kazandırılması sağlanmalıdır.

Türkiye Taşkömürü Kurumunda gerçekleştirilen mekanizasyon uygulamaları ile Zonguldak Taşkömürü Havzası'nda kullanılan galeri açma makinelerinden edinilen deneyimler, mekanizasyonun yalnızca üretim artışı sağlayan bir araç olarak değerlendirilmemesi gerektiğini göstermektedir. Mekanizasyon; çalışanların ağır ve riskli işlerden uzaklaştırılması, hazırlık hızlarının artırılması, üretimde sürekliliğin sağlanması ve iş güvenliğinin geliştirilmesi açısından da önem taşımaktadır. Kongre programında mekanize kazı, galeri açma makineleri ve mekanizasyon uygulamaları ayrı çalışmalarla ele alınmıştır.

Zonguldak Taşkömürü Havzası'nın karmaşık jeolojik ve tektonik yapısı nedeniyle her mekanizasyon uygulamasının aynı sonucu vermeyeceği de edinilen deneyimlerle ortaya konulmuştur. Galeri açma makinelerinin seçiminde havzanın jeolojik, mekanik ve kazılabilirlik özelliklerinin dikkate alınması; makine, yöntem ve saha koşullarının birlikte değerlendirilmesi gerekmektedir. Bu nedenle TTK'nın geçmişten bugüne edindiği mekanizasyon tecrübesi korunmalı, geliştirilerek yeni teknolojilerle birleştirilmeli; otomasyon, uzaktan izleme, sensör teknolojileri ve veri temelli üretim sistemleri madencilik faaliyetlerine daha fazla dahil edilmelidir.

TTK'ya ait ruhsatların bölünmesi ya da rüdvans yoluyla parçalanması uygulamalarından vazgeçilmeli, kömür üretiminde havza madenciliği anlayışı ve kamusal işletmecilik esası yeniden tesis edilmelidir. Ruhsat sahalarının parçalanması ve denetim zaaflarına zemin hazırlayan modeller, ilerleyen süreçte ağır iş kazalarıyla birlikte kaçınılmaz olarak ciddi hukuki uyuşmazlıklara, tazminat davalarına ve sorumluluk zincirinde doğacak ağır hukuki/cezai yaptırımlara yol açmaktadır. Kamu yararı, işçi sağlığı ve iş güvenliğinin hukuki güvence altına alınması, ancak bütüncül bir kamusal işletmecilik modelinin eksiksiz uygulanmasıyla mümkündür.

9. ÜRETİM, İSTİHDAM VE NİTELİKLİ İŞGÜCÜ

Kömür madenciliğinin geleceği yalnızca üretim miktarları üzerinden değerlendirilmemelidir. Madencilik sektörünün sürdürülebilirliği için nitelikli mühendis, tekniker, işçi ve diğer meslek gruplarının yetiştirilmesi ve sektörde istihdam edilmesi gerekmektedir.

Madencilik eğitiminin niteliği artırılmalı, üniversiteler ile sektör arasındaki bağ güçlendirilmelidir. Madencilikte deneyimli çalışanların bilgi ve birikiminin genç kuşaklara aktarılması için kurumsal mekanizmalar geliştirilmelidir.

Kömür havzalarında uygulanacak enerji dönüşümü ve ekonomik dönüşüm politikalarının bölgesel istihdam üzerindeki etkileri önceden değerlendirilmeli; çalışanların ve bölge halkının geleceğini güvence altına alacak politikalar oluşturulmalıdır.

10. ÇEVRE, DOĞA VE MADENCİLİK

Madencilik faaliyetleri sırasında çevrenin korunması temel bir sorumluluktur. Kömür üretiminin planlanmasından başlayarak üretim, hazırlama, taşıma, kullanım ve üretim sonrası iyileştirme süreçlerinin tamamında çevresel etkilerin azaltılması gerekmektedir.

Su kaynaklarının korunması, atıkların yönetimi, arazi iyileştirme, hava kalitesi, ekosistemlerin korunması ve maden sahalarının üretim sonrasında güvenli ve sürdürülebilir biçimde yeniden düzenlenmesi madencilik faaliyetlerinin ayrılmaz bir parçası olmalıdır.

“Enerji mi, doğa mı?” biçimindeki ikilemler yerine, bilim ve teknolojinin olanaklarından yararlanarak doğal kaynakların insanı, çevreyi ve gelecek kuşakların haklarını koruyacak şekilde değerlendirilmesi hedeflenmelidir. Akbelen’de, verilen çevre mücadelesi göz ardı edilmemelidir. Bölgenin doğal varlıklarının, orman ekosisteminin ve yerel yaşam alanlarının korunması; çevresel etkilerin bilimsel ve şeffaf biçimde değerlendirilmesi ve ilgili mevzuatın titizlikle uygulanması gerekmektedir. Çevre politikaları ve madencilik faaliyetleri planlanırken, ekolojik değerlerin yanı sıra yöre halkının yaşam hakkı ve karar alma süreçlerine katılımı da gözetilmelidir.

11. KÖMÜRÜN KULLANIMINDA TEMİZ VE İLERİ TEKNOLOJİLER

Kömür kullanımından kaynaklanan çevresel etkilerin azaltılması amacıyla ileri teknolojilerin geliştirilmesi ve uygulanması desteklenmelidir. Temiz kömür teknolojileri, yüksek verimli yakma sistemleri, emisyon kontrol teknolojileri, kömürün gazlaştırılması, karbon yakalama ve kullanım/depolama teknolojileri ile kömürden katma değerli ürün elde edilmesine yönelik çalışmaların bilimsel temelde geliştirilmesi önem taşımaktadır.

Türkiye'nin kömür kaynakları, yalnızca elektrik üretiminde kullanılan geleneksel bir yakıt olarak değil, stratejik bir hammadde ve katma değerli ürün kaynağı olarak da ele alınmalıdır.

12. KAMU KURUMLARINDA LİYAKAT VE KURUMSAL HAFIZA

Madencilik sektöründe güvenli, verimli ve sürdürülebilir üretimin temel koşullarından biri güçlü kamu kurumlarının varlığıdır. Kamu kurumlarında görev yapan teknik kadroların yeterli sayıya ulaştırılması ve kurumsal bilgi birikiminin korunması gerekmektedir. Yönetim ve teknik kadroların belirlenmesinde liyakat, uzmanlık, deneyim ve bilimsel yeterlilik temel ölçütler olmalıdır.

Madencilik gibi yüksek risk taşıyan bir sektörde karar alma süreçlerinin bilimsel ve teknik bilgiye dayanması, kamu yararının korunması açısından vazgeçilmezdir.

13. KÖMÜR HAVZALARININ GELECEĞİ

Kömür üretiminin geleceğine ilişkin alınacak kararlar, kömür havzalarının geleceğinden bağımsız düşünülemez.

Zonguldak gibi kömür madenciliğiyle ekonomik, sosyal ve kültürel kimliği bütünleşmiş kentlerde uygulanacak enerji ve iklim politikaları; üretim kadar istihdamı, sosyal yaşamı, kent ekonomisini ve bölgesel kalkınmayı da dikkate almalıdır.

14. BİLİM, ÜNİVERSİTE VE SEKTÖR İŞ BİRLİĞİ

Türkiye 24. Uluslararası Kömür Kongresi ve Sergisi, üniversiteler, kamu kurumları, özel sektör, meslek örgütleri, araştırmacılar ve maden emekçilerinin bir araya geldiği önemli bir bilgi paylaşım platformu olmuştur. Kongrede sunulan tüm bildirilerin ve panellerin ortaya koyduğu bilimsel ve mesleki birikimin sektörün geleceğine katkı sağlaması amaçlanmaktadır.

Üniversitelerde üretilen bilimsel bilginin uygulamaya aktarılması, sektörün gerçek problemlerinin akademik araştırmalara konu edilmesi ve ortak Ar-Ge çalışmalarının artırılması gerekmektedir. Bilimsel bilgi ile uygulama arasındaki bağ güçlendirilmeden kömür madenciliğinin geleceğine ilişkin sürdürülebilir çözümler üretilemez.

SONUÇ

Kongrede kömürün geleceğinin; enerji arz güvenliği, iklim politikaları, bilim ve teknoloji, işçi sağlığı ve iş güvenliği, çevre, istihdam, bölgesel kalkınma ve toplumsal refah birlikte değerlendirilerek ele alınması gerektiği bir kez daha ortaya konulmuştur.

2022 yılından bu yana devam eden Rusya-Ukrayna savaşı ve 2026 yılı Şubat ayından itibaren Hürmüz Boğazı ve çevresinde yaşanan gelişmeler; enerji kaynaklarının yalnızca alınıp satılan ticari mal olmanın çok ötesinde, aynı zamanda ülkelerin enerji arz güvenliği açısından stratejik bir değer taşıdığını bir kez daha göstermiştir.

Bu çerçevede kömür; yaygın rezerv yapısı, depolanabilirliği ve yerli kaynak olarak üretilebilme imkânları nedeniyle enerji arz güvenliği bakımından önemini korumaktadır.

Bu nedenle Türkiye'nin kendi yerli enerji kaynaklarını, başta kömür olmak üzere, çevresel ve teknolojik gereklilikleri gözeterek etkin biçimde değerlendirmesi; enerjide dışa bağımlılığı azaltacak, kaynak çeşitliliğini koruyacak ve ülkemizin enerji arz güvenliğini güçlendirecek politikaların kararlılıkla uygulanması gerekmektedir.

Türkiye'nin enerji geleceğine ilişkin kararların günübirlik yaklaşımlarla değil, bilimsel veriler ve uzun vadeli planlamalar temelinde ele alınması gerekmektedir. Yerli kaynakların değerlendirilmesi ile çevrenin korunması birbirinin alternatifi olarak görülmemeli; gelişmiş

teknolojiler kullanılarak insanı, emeği, doğayı ve ülke kaynaklarını koruyan bir madencilik anlayışı geliştirilmelidir.

Madenlerde meydana gelen ölümlerin kader olmadığı, bilimsel ve teknik bilgi ile etkin denetimin birlikte uygulanması halinde büyük ölçüde önlenilebileceği unutulmamalıdır.

Kömürün geleceği tartışılırken, bu sektörde çalışan insanların ve kömür havzalarında yaşayan toplumların geleceği de dikkate alınmalıdır. Enerji dönüşümü, çalışanların ve toplumun bütün kesimlerinin katılımını içeren adil ve planlı bir süreç olarak yürütülmelidir.

Kömürün geleceğine ilişkin politikalar oluşturulurken bilim insanlarının, mühendislerin, maden emekçilerinin, meslek örgütlerinin, sendikaların, kamu kurumlarının, sektör temsilcilerinin, yerel yönetimlerin ve yöre halkının görüşleri dikkate alınmalıdır.

Bu doğrultuda; iklim politikalarını ve çevresel sorumlulukları dikkate alan, enerji arz güvenliğini gözetken, yerli kaynakların kamu yararı doğrultusunda değerlendirilmesini esas alan, havza madenciliğini önceleyen, mekanize üretimi geliştiren, metan drenajını yaygınlaştıran, kömürü yalnızca yakıt olarak değil aktif karbon, ileri karbon malzemeleri, kritik hammaddeler ve nadir toprak elementleri açısından da değerlendiren 20–30 yıllık bir **Ulusal Madencilik Politikası** oluşturulmalıdır.

Türkiye 24. Uluslararası Kömür Kongresi ve Sergisi'nin; ülkemiz kömür madenciliğinin bilimsel, teknolojik ve mesleki gelişimine katkı sağlamasını, kongrede ortaya konulan görüş ve önerilerin ilgili kurum ve kuruluşlar tarafından değerlendirilerek hayata geçirilmesini diliyoruz. Kongrenin gerçekleştirilmesine katkı sağlayan tüm bilim insanlarına, araştırmacılara, delegelere, kamu ve özel sektör kuruluşlarına, bildirilerin yazarlarına, hakemlere, oturum başkanlarına, panelistlere, sergi katılımcılarına, yürütme ve danışma kurullarına, meslektaşlarımıza ve öğrencilerimize teşekkür ediyoruz.

Kömürün geleceğini; bilimin, teknolojinin, emeğin, çevrenin ve toplumsal yararın ışığında birlikte şekillendirmek dileğiyle...

Yaşamını yitiren tüm maden emekçilerini saygıyla anıyoruz.

TMMOB
Maden Mühendisleri Odası
Zonguldak Şubesi
09 Ekim 2026, Zonguldak